

Črna zavoljo slabe pisave tako, da je imel ta ubogi otrok ves črn hrbet. Ko je pa nadučitelj zvedel, da mu pretil vsled tega tožba, začel se je z očetom tega dečka pogajati. Poslal mu je, da bi ga pomiril, dva umazana ovratnika in star klobuk. Razburjen oče se seveda ni pustil s tem potolažiti, temveč je poslal te cunje nazaj. V drugič mu pošlje 10 kron, te so bile sprejete! Na tisti dan je pretepal nadučitelj šolarco Heleno Kosič tako, da je ta otrok iz šole komaj domov prilazil. Deklica ni bila od tistega časa več v šoli. Morali so jo dati v bolnišnico v Maribor. Oglejmo si tega učitelja še malo od druge strani. Ako kdo temu mogočnemu gospodu naznani, da je otrok bolan, se nadučitelj zareži nad njim navadno tako tudile: „To je laž, prinese mi zdravniško spričevalo. Sicer pa bodete tak ali tak kaznovani, jaz se držim vsolske postave!“ Ako se otrok nadučitelju pritoži, da ga glava boli, zakriči ta prijatelj mladine nad — Tenjim: „Odrtaj si jo in jo vrži psovi!“ Ta gospod je gotovo zgrešil svoj pravi poklic. Bolj primerna bi bila za njega služba pri kakšnem ogerskem grajščaku, da bi mu nadzoroval živino. Mi pa ne pustimo in ne pustimo, da bi se tako postopalo z našo mladino. Prosimo te dragi „Štajerc“, priobči to, in ker pomagaj, kakor slišimo po drugod kaj rad teptanim kmetom, pomagaj in svetuj tudi nam hočkim pohorcom.

Slede podpisi.

(Opomba uredništva: Priobčili smo ta dopis, čudeč se, da se zamore pri nas na Štajerskem v letu 1905tem še kaj takega goditi. Učitelj, ki tako postopa z mladino, spada pred sodnijo. Kje je Vaš šolski nadzornik? Ali ga ne veste poiskati? To Vam svetujemo. Kdor je brez usmiljenja, ta ne zasluži tudi, da bi mu drugi prizanesli.)

Št. Peter pod Kunšpergom. Slavno uredništvo! Blagovolite sprejeti v Vaš list nastopni popravek dopisa, natisnjenega v Vašem listu z dne 8. januarja 1905 pod naslovom Št. Peter pod Kunšpergom, v kolikor se isti tiče moje osebe: Ni res, da sem jaz g. dr. K. Gelingsheimu na tak način, ki ni zbudil nikakega suma, ovadil oziroma na brezdvomen način označil kot pisca člankov „Curiosa“ v „Süddeutsche Presse“ g. župnika Tombaha — tedaj njega izdal; — tudi ni res, da se je pozval za pričo o celi stvari oveščeni oziroma kot slučajno pripoznani sovedec g. dr. Jankovič radi tega, da se ne bi slutilo da sem jaz tajno stvar izdal; dalje ni res, da sem pozneje vse ono, kar „Štajerc“ o meni piše, v Kozjem v zemljiškem uradu izpovedal in priznal. Res je pa, da nisem na nikogar in na nikakoršen način uplival, da so bili članki „Curiosa“ pisani, in da sploh nisem vedel, da g. župnik Tombah te članke piše. V Kozjem, dne 23. januarja 1905. Dr. Jos. Barle.

Ogoška gora pri Oplotnici. (Občinske volitve). Pred kratkim so se vršile pri nas občinske volitve, katerih se volilci že dolgo niso vdeležili v tako velikem številu, kakor tokrat. Čeprav je župnik iz Čadrava, katerega je „Štajerc“ svoj čas pobiksalski, agital na vsak mogočni način, da bi spravil svoje kandidate v odbor, je bilo vse zastoj. Dosegel je

se svojo agitacijo le toliko, da so kmetje iz njegovega kraja spoznali farške nakane in prišli vsi na volišče. In župnik je dobil kmečki odgovor. Njegova stranka je pri volitvi namreč sijajno propadla. Tukaj naj bodejo tudi navedene velepomembne besede vrlega sedajnega občinskega predstojnika, katere je zaklical ta mož poštenjak od pet do glave v pričo vseh volilcev župniku Bezenšek in ki so se glasile: „Gosp. župnik, pustite nas kmete pri miru, skrbite za svojo cerkev in ostanite pri oltarju, kakor mi kmetje pri plugu.“ — Vsa čast in hvala takemu možu, kateri tako odločno postopa za blagor kmečki. Vi volilci klerikalne stranke, ki ste pripomagali k zmagi v Oplotnici, vi vsi tamošnji farški podrepniki, pridite k nam v šolo. Ali Vas ni sram pred našimi kmeti o katerih Vi pravite, da so še daleč za vami. Evo jih, volilci, kateri so po vašem mnenju bolj „zabiti“, kakor vi, so pokazali, da so Vam za več, kakor sto let naprej. Slava našim vrlim volilcem, slava našim naprednim kmetom, našemu vrlému občinskemu predstojniku! Živela cela naša napredna občina!

Razne stvari.

Ranjeni ruski oficirji na Avstrijskem. Kakor se poroča, so se pripravila po raznih letoviščih in kopalniščih ob Gardskem jezeru na južnem Tirolskem stanovanja za več kakor tisoč ranjenih ruskih častnikov, kateri se pripeljajo na Tirolsko začetkom meseca marca. Med temi oficirji bode tudi junak iz Port Arturja general Stössel.

Živ pokopan. Strašanskemu zločinu so prišli v Mesini na Italijanskem na sled. Mladi ljudje so našli na nekem oddaljenem polju kosti nekega mladeniča, kateri se je najbrž že pred večimi leti tam zakopal. Vprašali so tudi nekega tamošnjega gospodarja, kam da je odišel njegov sin, da ga ni od nikoder več domov. Oče se je prestrašil in je obstal, da je s pomočjo svoje žene svojega sina odstranil. Oče je sam izpovedal, da je sina s svojo ženo živega pokopal ravno tam, kjer so našli imenovane kosti. Seveda so ga takoj zaprli. Njegovi ženi se je posrečilo uiti in še je do sedaj niso dobili.

Zopet obsojen duhovnik. Porotno sodišče v Loire na Francoskem je obsodilo duhovnika Aleksandra Gouillon, ker je onečastil 9 šolskih deklic v starosti od 9 do 13 let v — petletno težko ječo.

Pošljite nam pozive! Vse tiste, ki še nam niso vposlali pozivov, katere smo jim pred kratkim poslali, prosimo naj pridno in hitro zbirajo podpise. Potem pa naj vpošljejo pozive zopet na uredništvo nazaj. Pozivi so v Vaš, a nikakor pa v naš korist!

Kupčijska pogodba s Srbijo, katera je bila za Avstrijo zelo škodljiva, se je te dni odpovedala. Dobro tak! Kaj pa je bilo treba tudi Avstriji te pogodbe z deželo korupcije in kraljevskih morilcev?

Na Ogrskem je začelo zopet grozno vreti. Pri zadnjih volitvah se je sestavil parlament, kateri je v nasprotstvu vlade. Vodja vseh nezadovoljnejev je

Fran Kosuth, kateri želi pretrgati popolnoma zvezo z Avstrijo. Te dni je bil Kosuth od kralja (našega cesarja) sprejet v avdijenci. Cesar se je izrazil napram njemu, da hoče pripoznati zahteve ogrskega ljudstva, samo, da ni zadovoljen z njimi v tem, kar se tiče gospodarstvenega slališča obeh držav in vojaščine. Ogrji bodejo gotovo zopet tako dolgo razgrajali, da se bodejo vršili dogodki, kakor v krvavem letu 1848.

Napad na urednika. Kakor se poroča iz Celja, se je vtihotopil te dni po noči v stanovanje g. Križmana, urednika kranjske cunje, ki ima ime „Slovenski Štajerc“ neki Baudek. Baudek je zažgal pod spečim Križmanom posteljo, potegnil Križmana raz postelje, pokleknil mu na prsa in ga začel daviti. Prizadel mu je bojda 15 več ali manj težkih ran. Hišni gospodar je prihitel kričočemu Križmanu na pomoč in mu rešil tako življenje. Baudeka so zaprli. Pomenljivo je to, da je bil Baudek sodelovalec Križmanov, kateri je pomagal večkrat pri razpošiljavi njegovega lista. Vzroki napada niso znani. Ali so morda brezmejnje šimfarije Križmanovega lista uplivala tako na Križmanovega sodelovalca?

Krvavi izgredi v Rusiji. V Rusiji še vedno vreje. V Petersburgu vlada sicer mir, toda tem bolj so se pojavili izgredi po drugod in sicer najbolj na Rusko-Poljskem. Tam je prišlo v zadnjih dneh zopet do spopadov med delavci in vojaki. Bilo je na obeh straneh 16 sto mrtvih in 6 tisoč ranjenih. Tukaj so seveda zopet zmagali ruski vojaki in oficirji, tam v Aziji pa dobijo v vsaki bitki po hrbtu.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Ptici in žuželke. Nobedna stvar ni tako spretna pri pokončanju žuželk in mrčes kakor ptice. Kar se tiče gosonic jih ne pokonča pač nobena žival toliko, kakor ptice. Mnogo ptičev poznamo, kateri izključno živijo samo od žuželk in kateri ugonobijo samo v enem dnevu na tisoče žuželk, njihovih jajčič ali ličin (larv). Ptice so toraj najboljši in najcenejši pomagači sadjerejca, zato je tisti gospodar, kateri jih ne čuva, sam svoj sovražnik. Toraj pa pomagajte pticam v zimskem času, pripravljate jim v spomladi utice, v katerih bodejo gnjezdile.

Stare kokoši. Nespametno je mnenje, ki je na kmetih v obče razširjeno, da so stare kokoši boljše, kakor pa mlade. Kokoš znese v teku svojega življenja k večjemu 600 do 800 jajc. Ako kokoš dobro krmiš, znesla bode v drugem in v tretjem letu svoje starosti največ jajec. V četrtem letu poneha, v petem ti bode poplačala komaj redilne stroške, v šestem še teh ne. Najboljše je toraj, da jo koncem četrtega leta zakolješ. Izgovor, da ne razločiš ene kokoši od druge in ne veš, koliko je katera stara, je prazen, ker si v tem prav lahko pomagaš s tem, da navežeš kokošam enega leta ravno iste niti ali kaj tacega okoli noge.

Ako konji bijejo z nogami ob tla, kar se navadno

pogostokrat opazi po noči, je to znamenje, da net srbi koža na spodnjih delih nog. To srbenje je pehl zročeno ali od blata ali od pršic, grinj. Sploh pa morajo, ako se kaj tacega opazi, takoj pregled noge konjev. Ako je povzročilo srbenje blato, tre ti je, da snažiš redno in temeljito tudi noge kon in to vsak dan in srbenje bode takoj nehalo. And imajo pa konji pršice ali grinje, potem ti je tre esri da najprvič porežeš dolgo dlako na konjskih nog, pr Ko se je to zgodilo, namaži napadena mesta, kat taj se vidijo, kakor da bi bile krastave in so sploh tialc z mažo, katero dobiš ako zmešaš na 100 de oro mlačne vode dva dela takozvanega betalizola (Be sak lysol). Mažo za to si lahko tudi pripraviš ako z rot šaš 1 del betalizola z 10. deli glicerina ali nava asto svinjske maše. Betalizol dobiš za malo denarja unj lekarni (apoteki). To mazanje ponavljaj vsaki ve ta in konji bodejo v teku 5 do 6 dnevov ozdraveli. ate

Nekaj nasvetov gospodarjem in hlapcem. Sk iced za snažno krmo! Največ bolezní se povzroči pose raj v zimskem času pri naših domačih živalij z nesna ih krmo. Ne davlji živini nigdar vlažne ali pa kor mokre krme. Po zimi krmijo naši gospodarji nava v. po dva do trikrat na dan in potem natlačijo Jri čisto polne in pripustijo živini naj bi si izbirala, elo jej ravno ugaja. To je napačno. Polagaj sv irža živini raji manj krme, a polagaj pa jej po gostok udi in še le tedaj, ko je, kar si jej pokladal pož ova Sveža (frišna) voda ne sme živini majnkati, pose luju ne v zimskem času. Sploh pa bi naj veljali za vs kra hlev ti zlati nauki. Bodi živalij prijatelj a ne nega mučitelj. Skrbi v hlevu za snago in dober red. B. ro potrpežljiv napram živini, posebno tisti, ki je bo ja s ljiva. Tudi živina bode si s časom pridobila p osp tebi nekako zaupanje, ako ravnaš z njo s prijazno jud n r in potrpežljivostjo.

Nekaj o porabi kostij. Po zimi koljejo povs a la pri vsakem gospodarju več ali manj svinj in dobi am mnogo kostij. Kaj pa napravijo naši kmetovalc udj njimi? Večje kosti vržejo na gnojišče ali pa na ke sv postni kup, ali pa jih shranijo in potem zamenj d. pri potujočem kramarju za nekaj nitij, za igle ali ju milo, z manjšimi kostmi pa se gosti pes, če Mes imajo pri hiši. To ni nikakor pravo, primerno iz dlo ričanje kostij. Kostí naj se porabijo na sledeči na rast Velike trde kosti se morajo streti in razsekati, po Go zdrobiti v kosce v velikosti graha. Tako zdroblj bsnj kosti dajte potem kokošim, ki se kar trgajo in za t sajo med seboj za nje. Kostí obstoje glavno iz svojo forokislega apna, to je iz tiste tvarine, ki je Plas vsem potrebna za napravljanje jajčne lupine in kaj Kre najbolj po zimi primanjkuje kokošim. Posled gost krmjenja kokošij s kostmi pa je, da znese na priu Kaj od 16 kur vsak dan gotovo 6 do 10 kokošij jajc pa to celo v zimskem času. Kdor ne poklada svo kaše kokošim kosti, ne dobi od večjega števila svojih voli košij marsikateri dan niti ne jednega jajca. Kdor voli enkrat poskusi, tega gotovo ne bo več opustil, k Kon vsakomur je vendar jasno, da je dosti boljše in zdati metnejše, kosti skrmiti kokošim, kakor pa jih Fjim.